

Γιατί η δημιουργός της Γιορτής της Μητέρας κατήγγειλε την επέτειο για εμπορική εκμετάλλευση και αγωνίστηκε για την κατάργησή της

H«Γιορτή της Μητέρας» είναι ίσως μια ευκαιρία για να εκδηλώσουμε μέσα από μια κουβέντα ή χειρονομία την αγάπη προς τη μητέρα. Είναι ίσως και μια αφορμή για να δουλέψουμε περισσότερο τα ανθοπλεία και τα καταστήματα με ευχετήριες κάρτες, αφού αυτή η μέρα έχει και τον «εμπορικό» της χαρακτήρα. Ωστόσο αυτή η επέτειος έχει μελαγχολικές ρίζες και κρύβει μέσα της περισσότερη λύπη από τη χαρά που ίσως φανταζόμασταν. Καθιερώθηκε ως πημέρα μνήμης από τις γυναίκες που είχαν χάσει τα παιδιά τους στον πόλεμο και θέλησαν να δώσουν έμφαση στην αξία της ειρήνης.

Όλα ξεκίνησαν από την Anna Jarvis, μια γυναίκα που δεν έκανε ποτέ δικά της παιδιά, αλλά στιγμάτιστηκε τόσο έντονα από την απώλεια της δικής της μητέρας το 1905, που βρήκε τον τρόπο να την τιμά ισοβίως ξεκινώντας με τον πρώτο εορτασμό για την «Ημέρα της Μητέρας» το 1908. Η Jarvis, επηρεασμένη από την εθελοντική δράση της μητέρας της το 1850 στη δυτική Βιρτζίνια, αφιέρωσε την πρώτη επέτειο στην βελτίωση των συνθηκών υγιεινής, στην μείωση την βρεφικής θνητικότητας και τον περιορισμό μόλυνος γάλακτος.

Σύμφωνα με την ιστορικό Katharine Antolini, του κολεγίου Wesleyan της Δυτικής Βιρτζίνια, οι γυναίκες φρόντιζαν στρατιώτες και από τα δυο μέτωπα του αμερικανικού εμφυλίου πολέμου (1861 – 1865).

Μεταπολεμικά η Anna Jarvis με την έμπρακτη βοήθεια της Julia Ward Howe, η οποία συνέθεσε τον «Ύμνο της μάχης για τη Δημοκρατία», συνέταξαν την Διακήρυξη για την «Γιορτή της Μητέρας». Στις

10 Μαΐου 1908, συγκεντρώθηκαν για πρώτη φορά οικογένειες στο Grafton της δυτικής Βιρτζίνια γενέτειρα της Jarvis, σε μια εκκλησία που έχει μείνει στην ιστορία ως ο «Διεθνής Βωμός της Ημέρας της Γυναίκας», προκειμένου να γιορτάσουν πρώτη φορά την ημέρα της μητέρας. Οι εκδηλώσεις μνήμης όμως δεν έλειψαν και την Φιλαδέλφεια, τόπο κατοικίας της Anna Jarvis, όπως και σε άλλες πολιτείες που ήθελαν να στηρίξουν ενεργά την προσπάθεια καθιερώσης αυτής της επετείου.

To 1914 ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Goullson καθιέρωσε επίσημα κάθε δεύτερη Κυριακή του Μάη ως την «Γιορτή της Μητέρας». «Για την Jarvis ήταν η μέρα που πήγαινε σπίτι για να περάσει χρόνο με τη μητέρα σου και να την ευχαριστήσει για όσα έκανε», έγραψε ο Wesleyan Antolini από τη Δυτική Βιρτζίνια στη διδακτορική της διατριβή με τίτλο «Γιορτάζοντας τη Μητρόπολη».

«Δεν έγινε για να εορταστούν όλες οι μητέρες. Ήταν για να εορταστεί η καλύτερη μητέρα που έχετε γνωρίσει ποτέ – η δική σου μητέρα – ως γιος ή ως κόρη». Γι' αυτό η Jarvis επέμενε στον ενικό αριθμό «Mother's Day» και όχι στον πληθυντικό «Mothers' Day».

Η απόλυτη επιτυχία της γιορτής αμαυρώθηκε στα μάτια της Anna Jarvis όταν άρχισε να αποκτά καθαρά εμπορικό χαρακτήρα. Την εμφάνιση τους έκαναν οι ευχετήριες κάρτες, τα ιδιαίτερα γλυκίσματα και η αγορά λουλουδιών, γεγονός που έθλιβε βαθύτητα την Anna.

Απείλησε με μπνύσεις, οργάνωσε μποϊκοτάζ, δεν δίστασε να επιτεθεί και στην Πρώτη Κυρία, Έλινορ Ρούσβελτ, επειδή χρησιμοποίησε την «Ημέρα της

Μητέρας» για να συγκεντρώσει φιλανθρωπίες. Δεν μπορούσε να ανεχτεί τον «ευτελιομό» της επετείου που με τόσο κόπο είχε καταφέρει να καθιερώσει και που τα αρχικά της κίνητρα ήταν η αγάπη για την μητέρα.

Μάλιστα, το 1925 συνελήφθη για διατάραξη κοινής πουσιάς όταν διαμαρτυρήθηκε έντονα σε ένα συνέδριο για την «αλλοίωση» της επετείου. Διέθεσε την τεράστια κληρονομιά της προκειμένου να καταργήσει την εμπορική πλευρά της ημέρας.

Σήμερα, σύμφωνα με την Εθνική Ομοσπονδία Λιανικού Εμπορίου, οι Αμερικανοί ξοδεύουν για την «Ημέρα της Μητέρας» περισσότερα από 200 δολάρια. Οι συνολικές δαπάνες ξεπερνούν τα 20 δισεκατομμύρια δολάρια.

Η Anna Jarvis, πέθανε το 1948 σε ένα σανατόριο της Βιρτζίνιας πάμπωχ. «Αυτή η γυναίκα, που πέθανε απένταρη σε ένα σανατόριο σε κατάσταση άνοιας, ήταν μια γυναίκα που θα μπορούσε να είχε ωφεληθεί από την Ημέρα της Μητέρας, αν το ήθελε», είπε ο Antolini. «Αλλά εναντιώθηκε σε όσους το έκαναν, και αυτό της κόστισε τα πάντα, οικονομικά και σωματικά».

Πηγή: National Geographic

Τι ύψος έχουν οι σημερινοί ηγέτες; Ο «κοντός» Ναπολέων ήταν πιο ψηλός από πολλούς σύγχρονους

Το «ύψος» ενός πολιτικού πάγιαν εξαρτάται από τη δύναμη του, από τον τρόπο που μπορεί να χειριστεί τη διπλωματία και φυσικά την επιρροή του στο πολιτικό γίγνεσθαι. Υπάρχει όμως και η πιο πεζή και απλή πλευρά αυτής της παραμέτρου που αφορά στο ύψος κάθε πολιτικού σε μέτρα!

Από την άλλη δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στο θέμα του αναστίματος, αφού δεκάδες είναι οι λαϊκές ρήσεις για το ύψος, σχετικά με την προσωπικότητα, το εκτόπισμα και την σημασία που θα έδινε κανείς σε έναν κατά γενική ομολογία κοντό άνθρωπο (κακώς ενδεχομένως και με γερή δόση στερεοτυπικής αντίδρασης). Η αλλιώς, πόσο εύκολα θα αναφέροσσουν σε έναν αρχηγό κράτους με την προσφώνηση, «μισοριξιά», «ζουμπάς», «τάπας» κτλ.;

Κάνουμε ειδική μνεία σε δύο ιστορικούς πήγετες για δύο λόγους: Ο Ναπολέων αναφέρεται στην ιστορία ως

ένας από τους πιο κοντούς πήγετες, ενώ δεν λείπουν και οι αναφορές στα «κόμπλεξ» σχετικά με το ύψος του.

Φαίνεται πως, σύμφωνα πάντα με τη λίστα του Guardian από την οποία και πήραμε τα στοιχεία, δεν είναι τελικά ο πιο κοντός Γάλλος πήγετς. Την πρώτη θέση σε αυτήν την κατάταξη καταλαμβάνει ο Νικολά Σαρκοζί. Επιπλέον, σημειώνουμε το ύψος του Τσόρτσιλ, γιατί όπως και να το κάνουμε ένας άντρας με το... όχι και ιδιαίτερο ανάστημα διαδραμάτισε τόσο σημαντικό ρόλο στο παγκόσμιο σκηνικό κατά τη διάρκεια, αλλά και μετά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο.

Ας κάνουμε, λοιπόν, τη σύγκριση ανάμεσα στον Ναπολέοντα και άλλους σύγχρονους πήγετες: Φιντέλ Κάστρο 1,90 μ., Μπάρακ Ομπάμα 1,85 μ., Ντειβίντ Κάμερον 1,85 μ., Αλέξης Τσίπρας 1,78 μ., Βλάντιμιρ Πούτιν 1,70 μ., Φρανσουά Ολάντ 1,70 μ., Σίλβιο Μπερλουσκόνι 1,65 μ., Αγκε-

λα Μέρκελ 1,65 μ., Νικολά Σαρκοζί 1,65 μ., Μαχμούτ Αχμαντινεζάντ 1,57 μ., Μέγας Ναπολέων 1,68 μ., Ουίνστον Τσόρτσιλ 1,68 μ.